

omtrent det samme Standpunkt, som vi stode den Gang. Men Grunden til, at jeg gerne vilde sige et Par Ord til det ærede Medlem er, at jeg i Grunden, navnlig efter det ærede Medlems sidste Udtalelser her i Dag, er bleven noget mere enig med ham, end jeg har været før, men det er ganske vist kun paa et enkelt Punkt, nemlig naar han sagde, at det foreliggende Forslag ganske sikkert ikke dannede noget Grundlag for en Forstaaelse, der vilde føre til en Toldrevision. Det er jeg ved at høre hans Udtalelse baade i Gaar og i Dag bleven bestyrket i. Jeg tror, han har Ret i, at Grundlaget, som det nu er, kan ganske vist ikke foreløbig føre til en Toldrevision. Men dermed hører vor Enighed op. Vi se forskelligt paa de forskellige Grundlag. Det Grundlag, Flertallet har fremsat, og som jeg mener er det rette, kunne det ærede Medlem og hans Meningsfæller ikke acceptere, og det Grundlag, der er kommet fra Folketinget i det foreliggende Lovforslag, haaber jeg, at dette høje Ting ikke vil acceptere hverken nu eller i Fremtiden, thi der er i dette Forslag saadanne Huller til Skade for Industrien, at jeg dog haaber, at Fornuften og den Kærlighed, det ærede Medlem taler om, at man er besjælet af over for Industrien, ville hjælpe til at fylde hullerne, saa at Forslaget kan komme til at foreligge i en mere acceptabel Skikkelse, end det har for Øjeblikket. Altsaa, vort Syn paa Grundlaget er grundforskelligt, og deri ligger Fejlen og Faren ved den nuværende Toldforhandling. Mindretallet og dets Ordfører se jo en Lykke i, at Statskassen bliver fyldt ved en forøget Indførsel, medens vi andre se en Lykke i, at den ikke fyldes paa den Maade, men derved, at der skabes heldbringende og gode Vilkaar for Arbejderne herhjemme, og saa længe vi have et saa modsat Syn paa Forholdene, tror jeg, at det vil være vanskeligt at naa en Overenskomst. Det ærede Medlem pegede paa, hvorledes vi i Toldkommissionen opnaaede Enighed ved fælles Imødekommen paa mange Punkter. Ja, det har han Ret i, dér opnaaedes noget, men Grunden dertil var — det vil det ærede Medlem give mig Ret i — at Kendsgerningerne talte saaledes til os alle, at vi bøjede os, og at selv de mest erklærede Frihandelsmænd fandt, at de ikke kunde ønske at gaa videre i den Retning, de vare slaede ind paa. Dertil kommer, at vi i Toldkommissionen havde en saa fortrinlig toldteknisk Bistand, hvilken vi i Udvalget maa savne. Det hidrog ogsaa til

Enighed paa mange Punkter, hvor vi ellers ikke vilde være komne hinanden i Møde. Men det ærede Medlem vil mindes, at der var en Gruppe, hvor vi beklageligvis ikke kom til Enighed, og som heller ikke kom til Forhandling; det var den store Manufakturgruppe. Jeg tror, at vi ogsaa vilde være blevne enige der, naar der ikke var blevet stoppet op; men derpaa skal jeg ikke komme ind nu. Jeg skal derimod bemærke, at naar det ærede Medlem i Gaar udtalte, at det er ikke Udlandets Indførsel, der ødelægger Haandværket, men at det er Storindustrien herhjemme, der ødelægger det, har han ikke Ret. Hvis det var Tilfældet, kunde vi jo være lige glade paa en Maade, thi vi kunne ikke komme op for Storindustrien herhjemme, da den tekniske Udvikling har ført den med sig, og skulle vi ædes op, kan det være os ligegyldigt, om det sker paa Tysk eller Dansk. Der er imidlertid den store Forskel, at naar Storindustrien herhjemme alene bliver Haandværkets Konkurrent, kommer Haandværket i sin Helhed dog til at arbejde under nogenlunde ligelige Forhold med Industrien i Landet, baade med Hensyn til Arbejdslønnen og med Hensyn til Arbejds- og Afsætningsomraadet. Toldkommissionen har vist os, at under saadanne Forhold ville selv Haandværkere, der kunne anskaffe sig Hjælpemaskiner, være i Stand til at optage Kampen med Storindustrien. Men det nytter ikke at disputere om disse gamle Toldspørgsmaal, som saa tit ere blevne drøftede, disse Spørgsmaal, om Toldskatten er en retfærdig Skat eller en blodig Uret, eller om Fremkomsten af indenlandsk Industri hjælper til billigere Priser. Den Slags Ting se vi paa med ganske forskellige Øjne, og saa længe der ikke kommer en Stemning for, at en Toldrevision ikke skal gaa i den Retning, som Mindretallet ønsker, tror jeg ikke, at vi naa videre. Det ærede Medlem udtalte, at vi i mange Aar have talt om en Toldrevision; jeg tror, at Toldrevisionsforhandlingerne allerede have kunnet holde deres 25 Aars Jubilæum godt og vel. Det ærede Medlem tilføjede, at Tendensen havde altid været den at gaa ned ad med Beskyttelse. Ja, det er rigtigt, men i de sidste Aar har der dog været en lille Smule Tendens til at gaa i anden Retning. Selv om den endnu gaar i nedad-gaaende Retning, er det dog lykkedes at faa Folketinget til at gaa saa langt med, som det ikke før er gaet. Det viser, at Vinden maaske gaar i en noget anden Retning, og det kan være, at den Vind,